

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 86. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211094703520/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Den barmhjærtige samaritans beretning

Jo, endelig fandt jeg ham da. Jeg vidste nok, at han var blevet kastet af sadlen, at han var taet i nakken og smidt ned på jorden, men det tog noen tid med at lede ham op.

Det er en slem medfart, de har giet ham oppe i de højere regioner; aldrig har jeg set sådant et syn. De vilde naturligvis sikre sig imod, at han kom igen.

Her er de vigtigste detaljer, som var iøjnefaldende ved den første undersøgelse: Oven på hodet har de anbragt en sølv blyplade, der er skruet fast på bægge tindinger, og som åbenbart må udøve et uhyre tryk på hjernen; den skal virke som dæmper, hvad der vel nok kan behøves. Så vidt jeg kan forstå, har de osse pilket ved selve hjernen; jeg kom til det næsten sikre resultat, at de har blodgjort den på flere steder. I nakken, ved ledknuderne, fandt jeg en underlig lille elastisk kugle, der formodentlig skal tjene til at gøre ham duknakket – han knejsede jo osse en del mere, end tilladeligt var. Desuden fantaserede han noget om en sølvklokke inde i hodet. På hans næthinder er der anbragt adskillige større og mindre pletter, hvis hensigt jo er tydelig nok, og så har de langt inde i ørene fået sat et par små – hvad skal man kalde dem? – smurrebasser, der foruden at frembringe støj og således besværliggøre hørelsen – han antoges jo at høre mer, end han skulde – tillige, så vidt mine undersøgelser tillader mig at konstatere det, er i stand til at frembringe en vis smærte.

Det var hodet. Men heller ikke det øvrige legeme har de sparet, for de har indsat smærtelæmbringer på forskellige steder, for at de skulde opta hans tanker og lede ham bort fra flere udskejel-

ser og i det hele tæt tømme ham, hvis han trods de ovennævnte kapsuner skulle blive for springk, digterisk set.

Om hjertet har de lagt en slags kapsel som en bræmme mod altfor hidsigt blodomløb, og i spidsen af hjertet har de fastgjort noget dingeldangel, der absolut må virke meget irriterende. Rygraden har de haft en hel del hundekunster med, for eksempel i form af små, drilagtige stifter, indsatte på forskellige steder. Som noget forholdsvis mere spøgefuldt opfatter jeg flere sindrige mekanismer, der er anbragt på visse muskler, og som har det formål at skaffe ham en smule adspredelse i form af uskyldige krampetrekninger. Og hans højre hånd, den frække højre, har de heller ikke glemt, men stækket dens kraft ved meget vise regulasjoner af blodtilføbet.

Der er altså den forfatning, han er i. Hvad hans forstand angår, da kan jeg ikke udtale mig med nogen bestemt om den; for øjeblikket er det ikke muligt at få noget fornøftigt ud af ham, men bib hans familie og sig, at jeg indestår for hans liv.

